begrænsning er ønskelig, bør den indføres ved hjælp af de rette instrumenter vedrørende olivenolie.

2.4. *Artikel 1, nr. 4, litra b)*

2.4.1. Dette forekommer acceptabelt bortset fra ét punkt. Dichlormethan anvendes til ekstraktion af særlige aromastoffer fra forskellige planter, blandt andre cassia- og kanelbark, vaniljestænger og tonkabønner. Den årlige produktion heraf er minimal, og mængden af dichlormethanrester i levnedsmidler udgør sandsynligvis mindre end 1:10 000 af mængden af dichlormethanrester i dekoffeineret te og kaffe. Såfremt Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité giver sit samtykke, kunne disse anvendelsesbetingelser derfor tillades, hvis den nugældende maksimale restmængde på 50 µg/kg i det færdige forbrugsprodukt ikke overskrides.

2.5. *Artikel 1, nr. 4, litra c)*

2.5.1. I del III udgår cyclohexan, fordi Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité ikke i tide fik forelagt de relevante tests over anvendelsessikkerhed. ØSU beklager, at erhvervslivet ikke i tide har taget hensyn til Levnedsmiddelkomitéens krav.

2.5.2. Dette opløsningsstof har en speciel anvendelse i forbindelse med behandling af et meget begrænset antal aromastoffer. ØSU har erfaret, at erhvervslivet nu har indgået en testprotokol med Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité, og at der i løbet af 1992 vil blive udført tests til forelæggelse for Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité. Dette stof bør derfor fortsat være tilladt i 1992. Derudover kan tilladelsen kun forlænges, hvis Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité kan godkende resultaterne af testerne.

Bruxelles, den 26. maj 1992.

Formand for
Det Økonomiske og Sociale Udvalg
Michael GEUENICH

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler [1]

(92/C 223/08)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 2. marts 1992 under henvisning til EØF-Traktatens artikel 100 A at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Miljø-, Sundheds- og Forbrugerspørgsmål, som udpegede Kenneth J. Gardner til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 5. maj 1992.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 297. plenarforsamling den 26. og 27. maj 1992, mødet den 26. maj, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Farlige stoffer i levnedsmidler er urenheder fra kilder, som sædvanligvis findes i miljøet, og som kommer i levnedsmidler, men som ikke tilsættes forsætligt. Disse stoffer indbefatter så forskellige elementer som tungmetaller (bly, kobber, osv.), som naturligt findes i jordbunden, radioaktivitet fra mineraler i undergrunden, mykotoxiner, polycykliske aromatiske carbonhydrider (fra røg) osv.

1.2. Sådanne farlige stoffer har altid forekommet i levnedsmidler, men typerne skifter. F.eks. var bly fra ledningsrør tidligere det største forureningsproblem i relation til vand. Nu er det nitrater. Derudover har de forbedrede analyseteknikker i de seneste år vist, at farlige stoffer forekommer, hvor man tidligere ofte ikke kunne påvise dem. Der bør kun indføres bestemmelser, når disse stoffer er til stede i toksikologisk betydeligt omfang. Enkeltlande behandler problemet på forskellig vis ofte på grundlag af historiske, nationale hensyn. I betragtning af det kommende marked uden indre grænser er ØSU derfor enig i, at det er nødvendigt at harmonisere bestemmelserne.

[1] EFT nr. C 57 af 4. 3. 1992, s. 11.

2. Generelle bemærkninger

Forslaget omfatter de farlige stoffer på niveauer, som kan være toksikologisk uacceptable, og fastsætter bestemmelser for dem efter høring af Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité. Der er således tale om et sagligt grundlag, som er gennemsigtigt for medlemsstaterne, og ØSU godkender forslaget med forbehold af visse særlige bemærkninger.

3. Særlige bemærkninger

3.1. *Artikel 3, stk. 3*

Ifølge dette stykke er der altid én referenceanalysemetode. I mange tilfælde er der ikke kun én metode, men flere ækvivalente, til en vis grad afhængigt af nationale ressourcer og udstyr. Andet og tredje led bør derfor ændres til:

»— analysegrænser, der kan påvises ved almindeligt foreliggende metoder,

— en henvisning til en eller flere metoder for prøveudtagning og analyse, der kan anvendes.«

3.1.1. Til sikring af ensartetheden bør der være en bestemmelse om, at der skal udarbejdes en liste over acceptable metoder. Dette bør ske efter proceduren i artikel 8 under anvendelse i videst muligt omfang af afprøvede metoder, f.eks. AOAC, ISO.

3.2. *Artikel 6, stk. 2*

Til sikring af gennemsigtigheden og for at undgå eventuelle sekundære hindringer for den interne EF-handel bør følgende ord tilføjes sidst i stykket:

»efter at den har interveneret i overensstemmelse med artikel 5, dersom det viser sig nødvendigt.«

3.3. *Artikel 8*

Ifølge denne artikel er det et rådgivende udvalg, der skal udarbejde de detaljerede bestemmelser, hvor dette forekommer passende. Man bør i stedet anvende den procedure, der gælder for forskriftsudvalg.

Bruxelles, den 26. maj 1992.

Formand for
Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Michael GEUENICH